

A BÁZELI SZENT ERZSÉBET MISSZIÓ ÉLETE A KARANTÉN ALATT

Szomorúan vettük tudomásul, hogy március 15-re megszervezett műsorunkat és az ezzel egybekötött szentmisénket le kellett mondanunk. Bezárták a templomot, és István atya, aki pár napra édesanyját meglátogatni Erdélyben volt, már nem tudott visszajönni, mert a határokat is lezárták.

Itt maradtak a hívek pásztor nélkül.

Megpróbáltunk egymásba kapaszkodni és a személyes találkozások hiányában is a közösség összetartó erejét használni arra, hogy ne veszítsük el a reményt.

István atyával szinte állandó elektromos levelezésben voltunk és így kaptunk tőle biztató sorokat. „*Bízom benne, hogy a nagyböjti visszavonulásnak meglesz a hozadéka lelki értelemben is, és a Feltámadás öröme, a megújulás megélésének időszaka is ránk köszönt*” – írta még Húsvét előtt.

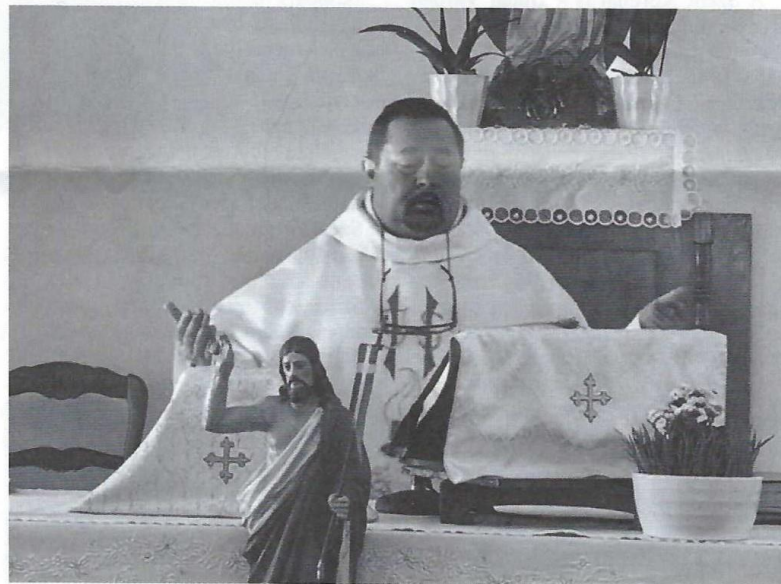

Buzgó részvétel otthon az online szentmisén

Azán teltek a napok, és egyre inkább világossá vált, hogy még hosszú hetek, hónapok telnek el, amire ismét együtt lehetünk a bázeli Sacre Coeur-templomunkban, így vasárnaponként az Apostol TV csatornáján a Szent Angyalok-templomból élőadásban közvetített miséikkel „vigasztalódtunk”. Örömünkre szolgált, hogy Cserháti püspök atya többször is celebrált szentmisét a Szent Angyalok-templomból. Sokan a Duna Televízióban követték a vasárnapi miséket.

Közeledett Húsvét és ezeket a sorokat írta ismét István atya a híveknek, könnyekkel küszködve olvastuk: „*Néha csak visszafele nézve látom az isteni gondviselést. Így van ez életem történéseivel, pontosabban annak egészével. Mindannyiunk számára emberpróbáló nehéz idők ezek, és egyelőre csak abban tudunk reménykedni, hogy Isten segítségével túljutunk rajta.*

Ilyenkor kétségkívül fontos a biztató szó, személyesen, telefonon, virtuálisan. Megnyugtató tudni azt, hogy van kire számítani, ha baj van, és elfogadni, hogy végsősoron a hajunk szála sem görbülhet Isten tudta, beleegyezése nélkül. Most mégis szomorúság van bennem, kataritikus szomorúság... Eszembe jutnak az elmúlt tizenkét év közös történései, a képkockák, amelyek összegyűjtve egy albumban hevernek, híven őrizve a pilanatot, amelyekből összeállt egy fejezet. Felszabadító érzés. Azt képzelem, valahogy így lesz ez abban a nagy utolsó pilanatanban is, amelyről Pilinszky azt mondja, »az Atya, mint egy szálkát, visszaveszi a

A bázeliék és berniek lelkipásztora a nyárádszeredai templom oltáránál

keresztet«. De addig még jönnek önjelölt messiásiok, bárányszőrbe bújó ragadozók, álszent senkik. Megértem, a sötétség órája ez, a húsvéti hajnalhasadást megelőzendő kétségbeesett próbálkozás...”

Azán eljött Húsvét és Isten ajándékként a lehetőség is, hogy István atya személyesen tudott számunkra húsvéti szentmisét celebrálni online élőadásban Erdélyből, Nyárádszeredából. A járvány okozta korlátozások miatt István atyának ehhez rendőrségi engedélyt kellett kérnie, hogy szülőfalujából oda elutazhasson. Azért, hogy misézhessen nekünk, ezt megtette több alkalommal is a bázeli és berni „bárányaiért”.

Később lehetőség adódott a gyergyószentmiklósi Szent István-templomból számunkra online misét közvetíteni, a pünkösti misét már onnan láthattuk. Ez a templom szülőfaluja közelében van és így az utóbbi hetekben már szinte heti rendszerességgel hallgathattuk a tőle megszokott miséket és szívünket megérintő gondolatait.

Honlapunkon (www.ungarnmission.ch) hirdetjük lelkipásztorunk üzeneteit és online miséit, így aztán a visszajelzésekből tudomásunkra jutott, hogy többen

bekapcsolódnak ezekbe az online adásokba és nem csak Svájcban élő magyarok. Jó érzés látni, hogy azok a magyarok, akik régebben a bázeli közösségünk tagjai voltak, de már visszaköltöztek Magyarországra, még most is hozzánk tartozónak érzik magukat és hálás köszönettel veszik, hogy ismét lehetőséget kaptak István atya interneten közvetített miséin részt venni.

Bízunk benne, hogy István atya a nyári szünet után vissza tud jönni Erdélyből Svájcba és a misszióknak élete ismét a megszokott kerékvágásban folytatódhat. Ehhez adott nekünk reményt István atya pünkösti homíliájában elhangzott zárógondolata: „*Isten Lelke az, aki képessé tesz bennünket a megbocsátásra, hogy fölébe kerekedjünk önző önmagunknak. Isten Lelke az, aki életre kelt, aki szabadá tesz. Isten nem a félelem lelkét adta nekünk, hanem Isten az Erő, a Józanság, a Szeretet Lelkét adta nekünk. Képes arra, hogy mindent jóra fordítson. Kérjük Istent, hogy árasssa ki Lelkét népünkre, nemzetiünkre, közösségeinkre és a Kárpát-medencére. Áraszd ránk Lelkedet, Istenünk, újítsd meg a Föld Szívét.*”

Felber Irén